5. BASIM

# YILMAZ ODABAŞI

## YURTSUZ ŞİİRLER

cem / şiir

# YURTSUZ ŞİİRLER

ŞİİR DİZİSİ

**YURTSUZ ŞİİRLER**
**Yılmaz Odabaşı**
1. Basım: Nisan 1987
2. Basım: Mart 1989
3. Basım: Mart 1990
4. Basım: Ekim 1994
5. Basım: Mart 1998, Cem Yayınevi
Dizgi: Mustafa Balaban
ISBN 975-406-663-9
Baskı: Umut Matbaası
(0212) 637 09 34
Cem Yayınevi: İpek Sokağı No: 11
80060 Beyoğlu - İstanbul
Tel: (0212) 243 05 50 243 20 23 Faks: 244 15 33

YILMAZ ODABAŞI

# Yurtsuz Şiirler

(1985-87 şiirleri)

cem yayınevi

# KONUŞSAM SESSİZLİK
# GİTSEM AYRILIK

resimin rehindir gurbetimde
gurbetimde sesleri aşındırmış kimliksiz bir kasaba
ve senin kederini ıslatan o yağmurlar rehin

alnı özlemle dağınık bir akşam getirdim sana
sar, büyüt ellerinle, konuk et sıcağına
konuk et kanatları kanatılmış kuşlar getirdim sana

ve akşam bir kez daha
saçlarını topla ve dağıt sesini rüzgarlara
"bir of çeksem karşıki dağlar yıkılır"
ç e k m i y o r s u n !

akarsuları imrendiren yüzün de
sabahçı kahveler de biliyor
görüşmeyeli yorgunum yıkık kentler kanadı sevinçlerimle
görüşmeyeli ya sen nasılsın
adım, adresim durur mu defterinde?

*

şimdi siirt'te koyun kokulu bir gecedeyim
beynimde iklimsiz papatyalar
ve kuşatılmış bir akşam duruyor penceremde

sokakların gün batınca neden boşaldığını
ve yüreğimin neden kabardığını bilmiyorum
konuşsam: sessizlik / gitsem: ayrılık

sonra kıpırtısız yasladım göğsümü boğulmuş güne
al bu çağrıları sulara göm o uzak sulara
gurbetini rehnetme özlemimde...

# YOKSA YÜZÜMÜZ PASLANACAK

I

bir uğultu ummanı işte akıp gittiğim, bana biraz su verin. her gece yatağını ıslatan ve matematik bilmeyen çocuklar gibi büyüdüğümü biliyorum. daha babalar eksik, çocuklar ıslak...

esmerliklerini ve öpüşmelerini ak döşeklere taşıyor kadınlar; duâ ediyor kimileri, tenlerinde lekeler...

işte akşam ve kir aynı hızla büyüyor, eli kınında deliliğimin. bu gece, bu kentte, bu kederle bana biraz su verin; yoksa yüzümüz paslanacak!

*/sizin yüzünüz paslanmış bu nasıl anadolu?/*

II

ve gök konuştu:

-dağlara bakıyorum; çünkü ben en iyi, en yakın dağlara bakıyorum. kentlerle sürüncemede...

şair, hoşgör hırçınlığını, didişme; güller bile kurutulurken mevsiminde. senin ölülerini mezarlar örtüyor, bedenini yıkımlar. ben hepsini örtüyorum. konuşmasam o yıkımlar diliyle...

III

biz o bildik coğrafyada kalalım. bu merhaba, rengi güzel, işte oralarda kalalım, bir yere kaçmasın kavgadan ellerimiz; sesine bir anadolu kat...

insanlar bir gün tanrıları unutur belki; ama insanlar sevişmeyi unutursa yüzümüz paslanacak!

*

ellere ne: bu sevmek, bu koşmak, bu coşmak benim.

şiir yazıyorsak, şiir yazalım. kentler yağmalanıyor usulca dağlara yaslanalım; yoksa yüzümüz...

sevgilime önce ellerimi tutmayı öğretiyorum.

ellerimi tut sevgilim yüzümüz paslanmasın.

bir şiir yaz yaylalara salalım, yoksa bu nasıl anadolu?

*/sizin yüzünüz paslanmış bu nasıl anadolu?/*

# SAVRULAN SOKAKLARINDA ÖMRÜMÜN

güldükçe
gün
devrilir gözlerinin akşamına
gecedir bir rüzgar getirir ellerini
öperim... kimseler görmez

dallar ıslaktır ay ışığında

*

adın sonbahar yüzlü bir çocuk
ömrümün esrikliğine dolanır gelir
bu kentli akşamlar sanıktır, kanatır yokluğunu
sesin sessizliğimde çoğalır gelir

dallar ıslaktır ay ışığında

*
gitmen bildiği gibi konuşuyordu
bensiz...
belki bir kış güneşiydin, kim bilir
belki kimseler uğramadığı bir güz çınarı
kalakaldın tenhalığa
gölgesiz...

/ve şarkın kanayan bir gül gibi iner
savrulan sokaklarına ömrümün/

# HAYATIN İVMESİNDE

uç vermiş filizleriz
büyürüz,
dilleniriz

/ b i z  o l m a k t a n  g e l i r  g ü z e l l i ğ i m i z /

# TERSİZ BİR KEDER

dün geceyi çürüttüm ve boğdum boynumdaki o ilmeği de
artık kederlerden damıttığım sevgi örselenirse
unuturum konuşmayı zor tetiklerde

ne çok ünlemiz saçlarına gün ışığı emziren bu kentlerde

/zorla alınmış bir çingene tefiyle ne söylenir ki?
ne söylenir ülkemde ülkesiz kanıyorsa yaban gülleri?/

yine de o ıslak hüzünlerde özne değilim
hem kan kaybeden kanamalı bir ben miyim ki
önce yanıtsız sorular çarpıyor şakaklarıma
sonra dağlar çağırıyor beni uslanmaz anılarla
ıslak fişekleri kurutan bu şarkılar
aylak ve gezgin büyüyor içimin tufanında

artık bu gözü sulu kentler de unutmalı ağlamayı
sevgilim hoşça kal, sevgilim iyi geceler
unutma, pencereyi kaparken tersiz bir keder
ve biraz ülkesiz rüzgarı içeri doldurmayı

# GÖÇEBE AŞKLAR
# TAKVİMSİZ AYRILIKLAR

*(konuştum*
*yerli yerinde kanadı konuştuğum*
*adını susmak koydum...)*

ayrılıkları tarih düşürdüm gözlerime
ardımda alev alev mülteci yalnızlığım
ve tarih 'ölümdür' dedi bir cellat
ak yeleli tayları dağlarda kuşatarak

aynı göğün altında mevsimler eskidikçe

*

yaslasam başımı geceye kan kokacaktı
okuduğum kitaplarda eksik kalan bir şeyler
her akşamla bin özlem:
s a v r u l a n
her adreste bir kimlik:
u n u t u l a n

*

şimdi
ah
desem
geceyi ertelesem
ertelenemez hayat
bu acı da yaşanır kalabalıklar
merhaba kalabalıklar
k a l a b a l ı k  y a l n ı z l ı k l a r

*
dediler
şavkını düşürdün suya
belân karışır toprağa
sese,
ışığa
ve şarkıya

/deşmez mi acıyı o ses?/

aykırı bir uzaklığım
konuşmayı unuttum

bozbulanık gecelerde
sevişmeyi unuttum

(yeter ki yasaktaki tadı kuşanıp
yenibaştan
o yasak özlemleri giyin gel
yenibaştan...)

şimdi göçebe aşklar
takvimsiz ayrılıklar

artık adın bir ayrıntıdır
mevsimler eskidi
eskidi yollar

/ b e k l e m e y i  u n u t t u m .../

# YANIM AĞLAMA

*- Sevgili Behçet Aysan'a -*

*1. özne: -çok iyi bahçıvandım, kaç mevsim eskidi bahçesiz kaldım.*
*2. özne: -bir çift gözümü de mülteci taşıyarak edirne'den çıktım yola yüzüm kars.*
*3. özne: -beni boğmaya yeltenen bütün suları boğdum; boğulmak şimdi çöl susuzluğunda.*

I
(gelin, büyüyelim
büyüyelim
o büyümek bitmesin!)
gelin, tütün saralım, sarılalım; yanım ağlama...

*

baktım ki hepiniz gebesiniz o dölü dal budak kahrı doğurmaya büyürken: her gün yorgun aşarken omuzlarınızın üstünden. bizim de ağlayan bir yanımız vardır dedim, yanım ağlama...

sonra sularla büyüyüp gürleştiniz ışık pencerelerde ve terleyerek kaldınız gecenin ilmeğinde.

gecenin ilmeğinde görmemektiniz gözleriniz kapanmasa da.

oysa
namlu
yürekli
adamlar
kaldı
dağlara

avlandılar
soldular
ve dağ,
düşürdü
avını
göğüslerinden

ölüler morglara morglar kentlere kaldı; yanım ağlama...

bu yüzden kendimin kendini kemirdiği bir yerde, dünyanın kendini kemiren bir yerindeyim. nereye dönsem?

d ö n e m e m !

nabzımı yokla;

el vuralım,

yüz sürelim,

diz kıralım sevdanın ak

deltasına!

II

(az önce akşam geldi iliştirdim bir yanıma.

sonra herkes geldi. iliştirdim her yanıma; yanım ağlama!)

onarılmaya büyüyorum ve bu ülkede her gece bir yangından söz ediliyor. onarılmayı saklıyorum; çünkü orada iğnem, ipliğim ve yanmış, sökülmüş yerlerim.

III

aşk diyordum, yeniden! yeniden bir sağanak gibi apansız geliyordu. bir firari 'alnına kanayarak sürdüğüm aklını koru' diyordu.

ve tarih, bir saat gibiydi bize ayarlı...

şimdi bu güz ölüleri ey bahçesiz bahçıvan!

artık başımı alır
d ö n e r i m ...

IV

birileri bu şiire ısrarla giriyordu. birileri al rengi yitirip ak renge el veren aklığı koruyordu.

sonra kentlere vurdum yükümü; mecbur yüzüm dağ;

yüzüm merhaba.

m e r h a b a !

V

ağlamamayı dayatıyordum; sen, o en büyük ağlamayı uzattın bana. eğilip aldım...

odalardan çıkıyordum, uykulardan, şubatlardan ve kitaplardan. uygun adım yürüyordum en dağlı dumanlara. yeryüzü öyle ağırdı ki omuzlarımda.

yoksa düş ölür;
düş ölürse sevda düşer; yanım ağlama...

VI

eskiyim, yorgunum sevgilim; eskimiş, aşınmış kalbim. gül biraz gül ve beni akla! yoksa nasıl çıkarım bu şarkılara, bu kitaplara; yoksa nasıl yoksa ışıklı, rüzgarlı kapılara?

b i z k a p ı l a r a : k a n k a p ı l a r a !

bilmem ki kaç yanardağ büyüyor ömrümün sularında.

b i l m e m ...

*

uykusuz, dağınık yüzüm ey, savruk, kanamış kalbim,

açık bir yara taşıyorum işte yanım ağlama!

a ğ l a

d a ğ l a r a . . .

VII
düşer elbet
u-
çu-
rum-
lar
da
düşer!

d ü ş m e m e k g ö r m e k s e,
g ö r d ü ğ ü m d ü ş m e d i ğ i m s e:
b ü y ü y e l i m, b ü y ü y e l i m
o b ü y ü m e k b i t m e s i n!

/bitmeyen yanım ağlama!/

# CİZRE YOLUNDA
# GÜNEŞE BAKAN ASKER

kuşatılmışlığa kar yağıyordu
toprağın mayınlı şakağı ürkek
ve sabahın yeni renginde bir asker
cizre yolunda güneşe bakıyordu

herkes bir dünya konuşurken dilinin yordamıyla
en önce aşklar bitiyordu cizre yolunda
sonra sigara paketleri ve sofralar
sonra mevsimler
çocuklar ergenliğe bitiyordu.

kar beyaz, bembeyazdı morarmanın dilini bilmiyordu
cizde'de havalar o gün ayazdı
neredeydi o alabalık sürüleri, turna katarı
nerede bulurduk çılgınlıklarla yonttuğumuz
ve karlar gibi eriyip yiten baharı

/cizre yolunda güneşe bakan asker sesini nerede bulur?/

*

özlemler biraz kalsın, bırak
bırak her özlem önüne bir yol bulur
sen de o fısıltıya savrulma asker
cizre ellerimize
hayat düşlerimize yeter...

# YAŞANANI ANILAR KANATIYOR

*(sabırla adımızın kesiştiği yer neresiydi*
*ünlemlerden hayatımızı ayıran neydi?*
*heceleyerek tükenebilir o en büyük yıkımlar*
*ve usulca bitebilir en uzun yolculuklar)*

yollar mı
ısrarlı büyüyen bu uçurumlar
yüreğim mayınlanan kentlerin kaçıncı ivmesinde
doğrulan ne ve de artık boğulan neydi?

kentleri dövmeliyim yüreğimin örsünde
aşkla alev alev çoğalsın küllü yürek
bu sessizliği büyütemem yüzümde!

fotoğrafım mı düşen kimliğimden, adım mı?
suçluyum
geçmiyor dağlara hükmüm kentler gibi suçluyum
sesim sürükleniyor bilinmez iklimlere
sırtımda kendini kanatan hançer

aşklarım sınanıyor acıların örsünde

*
yanlışları sormalı
yoksa...
yoksa yanlışlar vuracak doğruları
anıları sormalı
ki onlar susmayı hiç bilmiyor

/gel, yanıtım ol, beni anlaşılır kıl
yaşananı anılar kanatıyor.../

# KIRIP GEÇEN GÜNE ŞİİR

konuşuyorum kendime artanını al
dar odalara sığıyorum geniş yürekle
karmaşık yaşıyorum, uzun yol biletleri buruşuyor
ceplerimde
hep ağrıya yanıt bulundum
ağrıdıkça ağrılı dağlar gibi yetiyorum kendime

yetiyorum kendime artanı yok
artanı ışığına gölge düşmüş gülüşe
artanı üçüncü sınıf bir otel lobisinde öksürük seslerine
ve dişleri sapsarı bir kadınla her gece
çirkin merdivenlerden kirli nevresimlere...

*
bir de ben her ışığa savrulup gökyüzünün altından,
yolların üstünden geçiyorsam
yine de bir şeyler kalıyorsa günün serinliğine
şairim, kabarık yanıtıyım hayatın, bir şeylere çok ölüp,
çok ölüp duruyorum

bir de günleri ve ellerimi kilitleyip örtüyorlar üstüme...

/konuşuyorum işte artanını al
susuyorsun,
susuyorsun artanını ver artık!/

# ÖRSELENMİŞ TOMURCUK,
# TARİH,
# AY IŞIĞI VE SEVİNÇ

*(günler dargın nehirler gibi akıyor*
*ıssız bir vahada kerem değilim*
*değilim, ama bütün barınaklarım yağmalandı*
*y u r d u m !)*

I

bir iklim, bir koşu, bin gurbet akıyor ömrüm, delice!
gezgin aşklara büyüyor yüzüm, çirkin fotoğraflara
anılara büyüyorum bazen, hava yağışlı, çamur sıçrıyor
paçalarıma
usul gülmeye alıştım dişlerimi saklar gibi ve usul
konuşmaya
nasıl da inanıyorum beni anladığına
büyüyen çocuklar, açılan kapılar, savrulan uykular kadar
büyürken, nasıl?

ağır ağır kabaran bütün sular aşkına
seller büyüyor alnımda...

II

sömürgem sınandığımı biliyor
bilmiyor darağacı, bakır tel

ve bu yıkık kentler
işgâl geceleri susmayı büyütüyor...

III

kahvehanelerde çatık kaşlı adamlar
ne büyük susuyorlar
ötede bir küçük burjuva kirini büyütüyor
yerleşik bir aşk adına ben büyüyorum
tut ellerimi, ben büyüyorum!

ve sokaklarda serseri kederler birikiyor
celp kağıtları, karakol bekçileri:
".....karakol amirliği
yarın sabah 7.30'da karakolda hazır ol.
İHZARLISIN. Mahkemen var."
sonra her akşam eve o çamurlu yollardan
ardımda ısrar ve inat ve ısrar
ey ısrar, çelikleşebilir mi yüreğim?

y ü r e ğ i m h e r a k ş a m ; s ı k ı y ö n e t i m !

IV

akşamüstleri bu kent sessizce hıçkırıyor, bazen dalıp
• gidiyor
mahkûmlar gazete alıyor gardiyanlar, bu kent hüküm
kokuyor
elim, yüzüm hüküm kokuyor vay kan bulaşığı sokaklar
ayakkabılarımı boyatırken kuşlar pisliyor saçlarıma
kuşları seviyorum...

V

haberler: "cudi'de beş ölüm, sabra şatilla'da (...)"
kaygılar büyütüyorum alnımda
alnım benim, yüreğim, uykularım kanıyor
örselenmiş tomurcuk, tarih, ay ışığı ve sevinç: sıkıyönetim!

*
ve sınırları mayın döşeli hayatımız / ajanslar, gazete
haberleri
bu hayat beni "kasten öldürmeye matuf cürüm" işliyor
sığmam ki tabutlara, kırlangıçlar geçiyor, Avni mapustan
çıkıyor
ölüme sığmam...

VI

neler
neler gelip geçiyor bir sen kalıyorsun yalnızlığımda
kıyısız tufanımda, uykularımda
seni bir papatyayı sever gibi, dağları özler gibi
seni bitirir gibi bu şiiri günleri duvağında

sen hâlâ sevgide öksüz çocuklar mısın?

*
ey inanmanın yasası, tılsımı sesimizin
verin güzelliğinizi kadınıma
ve gece: her uyuyuşun kan, her uyanışım rüzgar
yine atıldı uzaklığın düğümüne bir ilmek daha

a ş k l a r : s ı k ı y ö n e t i m !

VII

ve tarih bir kuramı daha eskitiyor
namuslu aşklar konuşuluyor en kuytu odalarda
duyarlılıkta da "olağanüstü hâl"

*"bir gülü büyütmek yok mu*
*bir gülü büyütmek yok mu?"*

ne güzel unutuyorum usul gülmeyi düşlerimi saklar gibi
neyi seviyorsam ısrarla seviyorum
varsın kederin zehri damlasın akşamlara
miyadı geçmiş bütün hüzünler inadına tut ellerimi!
bin iklim, bin koşu, bin gurbet ömrüm
d e l i c e ...

# HASRET RESİMLERİ

I

renkler gibi gülerdik içerdeki bahçeden
takvimler susardı, biz konuşurduk
soluk bir renk, sabırsız yürek
adımız, aşklarımız kaç bin yıl, unuturduk...

II

bültenler adımıza infaz kararlarıydı
dışarıda karımız, çocuklarımız
renkler gibi susardık içerdeki bahçeden

zamansız yağmurlar hayatımız...

III

bu 'acı' emanet bize, resmedilebilir
bu sağanak
bu ıslaklık
bu ranza

/tomurcuğu yere düşmüş dal gibi
adımızı sevda sevda resmedin şimdi.../

# UÇARI DİLİ HASRETİN

*çoktan beri düş*
bir karartı çöküyor sevince ve yağmura
yârim, ışık kokulu gözlerin; sabırsızım ışığa
önce kendimi kendi sorgular yer yatağımda
ki akşam efkâr dağıtır, efkâr sebildir
hasretim o uzak şarkılara

*çoktan beri hasret*
uyusam yine gece uyanmanın seherinde
yârim, uzaklık ömrüm
uzaklık uçarı dili hasretin...

*çoktan beri dağ*
vay!
nasıl da dillendi çocukluğum o kuytularda
yumurtayı sıcak çalar, kümes kokardık
yasaklar taşırdık çerçi cüzdanlarına

/ülkem mi
o
göçebe bir kimlik taşıyor daha.../

*

*çoktan beri hınç*
o da kuşatılmıştır
ve talan tebdil
sevmek ustalık işidir bu hudutlarda

*çoktan beri kahır*
kahır olalı belki
bizden arsızıyla görülmemiştir
ve tınmamış kimseyi bizim kadar

(bıyıklarımızı taramayı unuttu
ama gülmeyi unutmadık)

*

yârim, sen yine yollara bak
kalan da, giden de yollardadır
gelen yollarda

*ve çoktan beri ısrar*
ı s r a r !

yakîn tut sesini uzaklara...

*-nevin için-*

*"sana bir sır söyleyeceğim bilmem ben*
*sana benzeyen zamandan söz açmayı*
*bilmem senden söz açmayı, bilir görünürüm*
*tıpkı uzun bir süre garda*
*el sallayanlar gibi gittikten sonra trenler*
*bilekleri sönerken yeni ağırlığından gözyaşlarımın*

*sana büyük bir sır söyleyeceğim korkuyorum senden"*

**- L. Aragon -**

sustuğun
yerlere
sesimi,
haykırdığın
yerlere
yüzümü
taşımaktan
yorgunum...

ben bu rüzgârlara savruluyorum
sen hangi rüzgârlara ey uçurum çiçeği?

*

hep "mevsimler' diyorsam, kirli mevsimler
üşüyorum, ellerini ödünç ver
sus, söndür küllerime çok sokulan yangını

bilmem ki kaç bin damla gözyaşına akıyor ömrün
bin kaçını ödünç ver...

sustun;
sustukça çoğalan boşluğa vurdum
sonra her uçurum ıssızlığı kadar dalgın ve yorgun
'yalnız kentler' diyorsam sen de kentler gibi yalnız
ve baştan sona günahkâr
günahına ey uçurum çiçeği, günahına vurgunum!

*

şimdi ötelerdeyim
ötelerin ötesine üşüşmüş ömrüm
öteler diyorsam kardağ'ın ardında
kardağ hırçın mı hırçın
sorma,
hırçınım!

bilmediler ömrüme bukağı sevdam küllenmeyecek
ölürsem, anılırsam
benim olmayan dağlar ve kadınlar bilinecek.

# YURTSUZ ŞİİRLER

*"aşk ile tığlar çekip münkire kaşı durmuşuz*
*ol sebepten kavm-i süfyan eşkıya derler bize"*

I

başlanabilir mi bu yurtsuz şiirlerle
soykırımlarla anılan bir tarihe?

II

bir nöbet gecesi de ölünebilir bu ülkede
ya da el ayak çekilmiştir, katliam gizlidir akşamın
yedeğinde
bir sokak aralığı veya mülteci sessizlikte
sömürgemin kapkara gözlerinde
ölünebilir...

çömelir, buruşuruz ölürsek en fazla çaylar soğur bu
kahvelerde
şiirler dökülür o eşiklere kürsüler soğur

*

saat kaç diyorum, gazete aldınız mı?
ha erciyes, ha ağrı, karacadağ ne farkeder
ama ölüm ısrarla güzelleşiyor bu ülkede çocuklar,
üşüyorum, gazete!

üşüyorum
elbet o papatyalar büyürsek kavuşur iklimine
üşüyorum
özlemimi ver diyarbekir...

III

daha hayat yağmalanıyor yeni bir çağ arifesinde
sıradan bir akşam, herhangi bir nedenle
kıyım rengi veriyor geceye

ses verdi yüzümü döndüm dağ kokularıyla gelen yele
baktım ki salınmış ömrümüz hükümlü türkülere

h ü k ü m l ü  t ü r k ü l e r e . . .

IV

anlamıyorlar
biz yoksak gökyüzü çıplak kalır
albümlerde gülümser hükümlü suretleri
kentleri sususlar kanatır... kanatır...

beni gömmeyin
susmaya gömülmeyin!

(susmak yanılsamadır...)

*
oysa dağ,
vursa kahrını sırtıma
ölümü oraya gömün derim
dağ bu, neleri barındırır, neleri

derindir dağlar derin...

V

sığmamış kasabalı akşamlara ömrümüz
aşa, işe ve töreye sığmamış
ve dayatmış yurtsuz konukluğumuz

seher yelleriyle savrulur genç ömrümüz

/ö-
lü-
me de tilili *

tilili ölüme de ömrümüz!/

* Tilili: Düğün ve şenliklerde genellikle kadınlar tarafından yapılan ağızla alkışlama. Zılgıt.

VI

hêzâl, zivo ya da berivan
perçemi ter ve keder
böyle "peçeden görmek" dese
dese kuşatılmışlığım törelerle
bu dağlar kurşuna dizilir dolunaylı gecelerde

sonra ağıt yüzlü analar
ve pamuk kozalarında yağmurlar kalır
ve bozkırlar cehennem kokulu ölümler giyinir geceleri
geceler yanar, yıkılır
yıkılır belki yurtsuz konukluğumuz!

VII

günler ihanete, saatler hüzne ayarlı
her akşam sofrasında yağmalanır türkümüz
yenilmeyiz ve boğulmaz içimizde kıyılar
acıya ve sızıya akar ömrümüz
ne desem baharsa bahardır yurdumda yurtsız
yurdumda
y u r t s u z !

/başlanabilir bu yurtsuz şiirlerle
soykırımlarla anılan bir tarihe.../

# YENİ KUŞLAR

*(dinle ey büyük zaman*
*bir de en aklığa kanat vuran eski kuş!)*

I

bir neşter gibi bildim acıyı
tenimden,
etimden
ve çürümüş günlerimden
sesin ve dilin gerçeğinden, ihanetin kirinden

/dağların acısı çoktu
acının dağları yoktu/

ayrı takvimlere düştük aynı günün elinde
herkes kendi iklimi kadar yeşerirken
sesi boğuldu ışıkların yüreğimizde

/çok umut, eksik ısrar
azala gide
gide büyüye/

II

yollara gittim belki yürümek özgür
rüzgâr dedim / üstüme geliyordu rüzgârlar özgür
geceydi
in cin top oynamıyordu kan sızarken ülserimden
parçalara bölündüm
de kaç parça bütün kaldı kendimden?

ve hep göğe yakın duruşundan tanıyarak yurdumu
sessizce... sessizce şiirler düşürdüm yüreğimden
sözcüklere kan üşüştü hiç görmediniz
yavaş yavaş ölüyordum öldüğümü bilmeden

/ama uçmaya yeni kuşlar büyüyordu kan mevsiminden!/

# GÜNE DÖNERSİN

garına ve akşamına varmamış bir trenle
yolcusun
özlemin, kimliğin ve arka cebinde terlemiş biletinle

sen iki ömrü törpülerken sevgilim
ve sürdürürken o civan ısrarı kederinle
tut ki nice trenler kalkacak dünyanın her yerinde
sonra da biz kalkacağız
topla kendini

*

şimdi elini tutuşum bir anıdır sen güne dönersin
tren usul usul gelir azar azar gidersin
ben de burada özlerim rengini yüzünü yazdığım bir çiçeği
onlarca, yüzlerce, binlerce bölünmüş kanıyorsun
topla kendini...

*

ve hüzün kara bir bulut gibi çöküyor gözlerine
ötede güz çöküyor üstüne yaz mevsiminin
her mevsimin tükenişi intihar çağrıştırırken bende
güzse hep aynı iklimdir yara yerimde
git!
uzaklığa dolan yol gibi dol hasretime...

# HÜKMÜ DAĞLARDA
# FİRARİ ŞİİRLER

I
bahar yeşil bir ad taşırdı, sularla yarışırdı
o kahır yüküyle susardım gecenin duldasında
sonra ellerim üşürdü, ellerim, en büyük tutsaklığım
sonra akşam, hep akşam
ve yurdum, kundaklanır
m e c b u r i i s k â n !

/dağıldım, kanadım ve ölmedim çok başıma büyürken
dağıldıkça bildim ki o kuyuya o iple inemem ben/

II
saçlarına çığ düşmüş bir kentin ortasında
ölümümü bir eylül sabahı vurdum
suçsuzum, kaçarsam öfkem kuşatılacak
ay sussun, ay dolansın kör kapılara
tek ve çoğul ve konuşkan bir ırmağa
şaşkın sular gibi gidelim, bir bahar dalı gibi
bin kasırga büyüyorsa bu haritada
biz de muhbir, ne kaçak
ne de şakağımıza dayalı tetiğe sağır kalalım
homeros'a gidelim, gül parmaklı eos'a
uzun yollara,
sıra dağlara,
özlemleri azdıran baharlara kalalım...

*

ey gitmeyi söylenirken ışıyan gözlerimin civan avcısı
gidelim!
sonra töreler ve tapınaklar düşerse
ve güneyde bir portakal bahçesine düşerse hasretimiz
biz de her şeyi unutur sevişmeye düşeriz

/aldırma, savurur kendi kirini sonra durulur
aldırma,
ömrümüz kendini yoğaltan bir akarsudur/

III

daha yüzümde o bildiriyi taşıyorum
senin sesine sığmayan odalar gibi terli
uçları ezik sevinçlerle kentlerde yaşıyorum
kentlerde... hükmü dağlarda firari şiirler gibi

*
yââr ey, kanatları kanatılmış evrenin
yââr ey, mavilere büyüyen özlemime dol benim
yüreğini tarihine ısıtırken bu kanardağ
k a n a r d a ğ ! *

/sen de en doğal umuda sakla kendini
yürümeyi büyüt gel gözlerime alıştır gözlerini/

* Kanardağ: İnsan

# AĞIRLAŞARAK AĞLAŞARAK

gül
ya da kan:
y a ş ı y o r s a m !
işte dönüp bu talan evlere, savrulup susan küllere
dolanıp, eksilip ağırlaşarak, ağlaşarak

/yanıma yöreme sokul gerçeğime düş de gör
yağmur iner, gök gürülder sen beni gidişte gör/

sana sılam diyorsam
sılam, ürkek bir serçe yüreğinde de vardı
diyorsam, deştiler bağrımı yüreğim kaldı

bu yüzden öfkem bir cehennem boyunda

*

sılamda o dağları da ülkem bilmişem
dolanıp namlulara yürek germişem
zorluyam,
yangınam,
iliktir sevmişem!

bu yüzden uğruna çok öldüğüm sabahlar, yaralıdır
gençliğim darmadağın bir ilkyaz tufanıdır

/BU SEVDAYI KURDA KUŞA YEDİRTMEM!/

## İÇİNDEKİLER

Konuşsam Sessizlik, Gitsem Ayrılık **7**
Yoksa Yüzümüz Paslanacak **9**
Savrulan Sokaklarında Ömrümün **11**
Hayatın İvmesinde **13**
Tersiz Bir Keder **14**
Göçebe Aşklar Takvimsiz Ayrılıklar **16**
Yanım Ağlama **20**
Cizre Yolunda Güneşe Bakan Asker **27**
Yaşananı Anılar Kanatıyor **29**
Kırıp Geçen Güne Şiir **31**
Örselenmiş Tomurcuk, Tarih, Ay Işığı ve Sevinç **32**
Hasret Resimleri **38**
Uçarı Dili Hasretin **39**
Dağlar ve Kadınlar **42**
Yurtsuz Şiirler **45**
Yeni Kuşlar **52**
Güne Dönersin **54**
Hükmü Dağlarda Firari Şiirler **56**
Ağırlaşarak Ağlaşarak **59**